

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 13. maj 2016
J.nr. NST-201-00346

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 780 (MOF alm. del) stillet 15. april 2016 efter ønske fra Miljø- og Fødevarerudvalget.

Spørgsmål nr. 780

Hvad er klimaeffekten ved urørt skov sammenlignet med produktionsskov?

Hvornår ophører urørt skov med at have en klimagevinst?

Er der et modsætningsforhold mellem ønsket om bedre biodiversitet i skovene og ønsket om at opmagasinere CO₂ i skovene?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet Naturstyrelsen, som oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Når træer vokser, oplagres kulstof fra luftens CO₂ i vedmassen. Når træer dør, nedbrydes veddet, og kulstoffet frigives til atmosfæren som CO₂. Der kan desuden oplagres en vis mængde kulstof i jorden. En urørt skov, hvor der ikke høstes træ, vil opbygge vedmasse, indtil der opstår en ligevægt mellem de træer, der vokser, og de træer, der dør og nedbrydes. Når denne ligevægt er opnået, vil det kulstof, der lagres, svare til det kulstof, der frigives, og skoven vil ikke længere have en klimagevinst. For en bøgeskov, hvor der er træer af alle aldre og størrelser, vil ligevægten opnås, når de gamle træer er ca. 300-350 år.

I en produktionsskov, hvor der løbende høstes vedmasse, vil skoven ikke opnå denne ligevægt, men vedblive at optage CO₂ fra atmosfæren. Hvis det træ, der tages ud af skoven, anvendes til varige konstruktioner f.eks. i bygninger, vil det oplagrede CO₂ ikke frigives til atmosfæren. Derfor vil den dyrkede skov have en mere langvarig klimagevinst end den urørte skov. Hvis træet anvendes som erstatning for andre materialer som f.eks. stål, beton eller aluminium, der har en meget energikrævende fremstillingsproces, vil klimagevinsten være større.

Meget store gamle træer og dødt ved i store dimensioner er vigtige for en stor del af skovens biodiversitet, som f.eks. hulrugende fugle, insekter og svampe. Så længe der sker en forøgelse af vedmassen i skoven – både levende og især dødt ved- vil der være synergi og ikke modsætningsforhold mellem ønsket om bedre biodiversitet og ønsket om at opmagasinere kulstof i skovene.”

Esben Lunde Larsen

/

Hans Christian Karsten

